

E.Sushkova

National Academy of Environmental Protection and Resort Development, Simferopol

Assessment of the level of tax burden on the economy of the region (for example Crimea)

The purpose of the article is to assess the level of tax burden on the economy of the administrative-territorial units (hereinafter – ATU) region and to determine the parameters of the tax regulations, which are characterized by a high degree of influence on economic processes in the region.

Assessment of the impact of tax regulation on the level of economic development is to determine the nature and impact of parameters of tax regulation on the level of region's economic development. According to the author's approach [4], the main phase of the study is to determine the level of the tax burden on the economy of ATU region. The author finds it necessary to take into account the legislatively fixed powers of local authorities for amend the parameters of the tax system, features of the regional structure of tax revenues to the state and local budgets, and trends of socio-economic development. In this regard, assessment of the level of the tax burden on the economy of the region ATU requires consistent realization of several steps: 1) grouping of tax revenues to the state and local budgets by the level of management (const and variable) and type of the object of taxation (taxes on consumption (TC), taxes on capital or property (TP), income taxes or taxes on activity (TI), taxes on labor (TL), environmental and resource-rent nature taxes (TR)), 2) the calculation of indicators of the tax burden level on the economy of the ATU region, highlighting a group of taxes «const» (TC, TP, TI, TL, TR) and group tax «variable» (TC, TP, TI, TL, TR), and 3) grouping ATU region in terms of tax burden.

Results of the study allowed to determine for each ATU of Crimea the most effective parameters of tax regulation, which effective use by local government will create conditions for the development of industrial and agricultural production, increase of investment attractiveness, the introduction of energy-saving technologies in the region's economy.

the tax burden, the parameters of the tax regulation, the region's economic development

Получено 21.03.13

УДК: 339.9

П.Ю. Ямко, асп.

Український державний університет фінансів та міжнародної торгівлі, м. Київ

Податки на майно та його приріст: міжнародний досвід та українські реалії

В даній статті за допомогою порівняння розкриті міжнародні та українські підходи до оподаткування майна та його приросту в розрізі як фізичних так і юридичних осіб з наданням відповідних рекомендацій та пропозицій. Окремо були розглянуті переваги та недоліки даного виду оподаткування, а також було оцінено перспективність запровадження реального оподаткування майна в Україні.

податки на майно, податковий механізм, оподаткування капіталу

П. Ю.Ямко

Украинский государственный университет финансов и международной торговли, г.Київ

Налоги на имущество и его прирост: международный опыт и украинские реалии

В данной статье с помощью сравнения были раскрыты международные и украинские подходы к налогообложению имущества в разрезе как физических, так и юридических лиц с соответствующими рекомендациями и предложениями.

© П.Ю. Ямко, 2013

Отдельно были рассмотрены преимущества и недостатки данного вида налогообложения, а также была оценена перспективность введения реального налогообложения имущества в Украине.
налоги на имущество, налоговый механизм, налогообложение капитала

Постановка проблеми. В умовах посилення міжнародної податкової конкуренції та зростання мобільності капіталу уряду нашої країни все важче фінансувати державні видатки, оскільки наявність згаданих тенденцій веде до зниження податкових надходжень. Одним із стабільних джерел таких надходжень на сучасному етапі може стати використання оподаткування майна.

Основною перевагою цього виду оподаткування є практично повна неможливість його уникнення, що робить його одним з найкращих податків з точки зору держави, але в той же час це один з найгірших податків з точки зору платників податків. Нині ми можемо спостерігати обережні кроки нашого уряду з обмеженого використання податків на майно, тому що ці податки охоплюють переважну більшість населення країни і при неправильному застосуванні можуть викликати значне соціальне обурення.

Отже, проблема полягає в оподаткуванні майна та його приросту у спосіб який влаштує як державу, так і населення України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На даний момент існує багато досліджень та публікацій як вітчизняних, так і іноземних вчених, які присвячені оподаткуванню майна, серед цих вчених слід зазначити: А. Дубоносову, О. Мельник, Р. Карлсона, С. Коате, С. Комбса, Ф. Пілера, В. МакКлускей та С. Тайера.

Згадані вчені на високому науковому рівні розкривають ті, або інші аспекти оподаткування майна, проте наукова думка не стоїть на місці і постійно розвивається, саме тому в даній статті ми розглянемо сучасні досягнення та розробки щодо оподаткування майна та внесемо свої пропозиції щодо вдосконалення механізму такого оподаткування в Україні.

Мета статті. Метою цієї статті є аналіз міжнародного та українського досвіду оподаткування майна та його приросту з розробкою відповідних рекомендацій, а також оцінка перспективності впровадження реального оподаткування майна в Україні.

Виклад основного матеріалу. В даній статті з метою аналізу міжнародного та українського досвіду оподаткування майна та його приросту, а також для розробки відповідних рекомендацій та оцінки перспективності впровадження реального оподаткування майна в Україні, ми проведемо критичний аналіз механізмів такого оподаткування, що існують в Німеччині, Канаді, Японії, Бразилії, Новій Зеландії та Південній Африці.

Нижче більш детально ми зупинимось на основних складових механізму оподаткування майна, що відображені на рисунку 1, та на відповідних рекомендаціях.

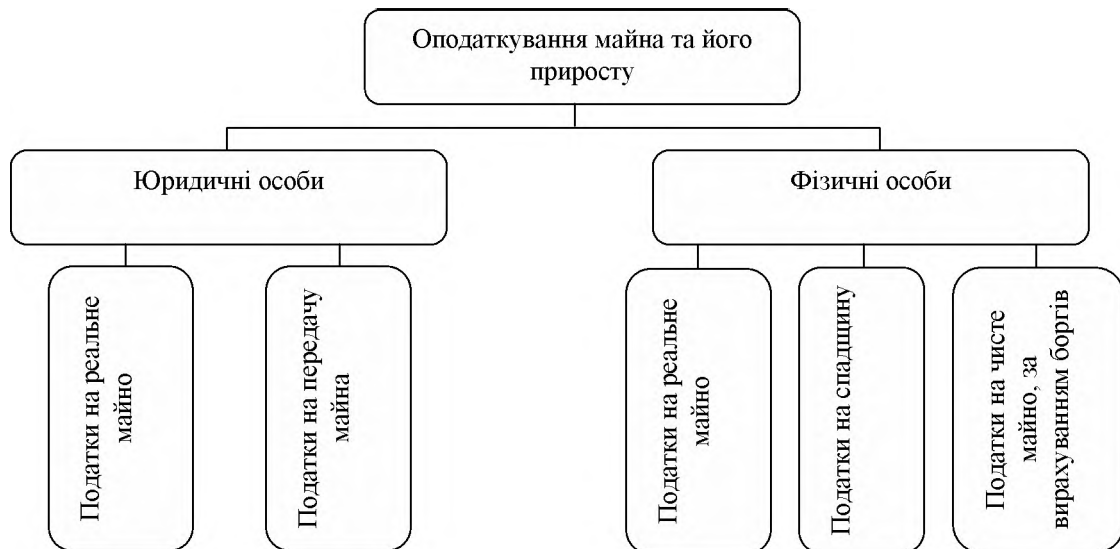

Рисунок 1 - Складові механізму оподаткування майна та його приросту

Спочатку ми зупинимось на податках на майно, що стягуються з юридичних осіб.

Податки на реальне майно. В Україні юридичні особи сплачують податок на реальне майно у вигляді земельного податку, що стягується в розмірі 1% з оціночної вартості земельної ділянки. У випадку коли така вартість не може бути достовірно визначена застосовується фіксована сума податку в розрахунку на один гектар земельної ділянки. Розмір земельного податку залежить від місця розташування відповідної земельної ділянки. Додатково в Україні починаючи з 1 січня 2013 року юридичні особи сплачують податки з жилої нерухомості. Такий податок буде стягуватись у вигляді ставки еквівалентній одній мінімальній заробітній платі станом на 1 січня відповідного звітного року в залежності від розміру такого майна.

Порівнюючи ставки податку на реально майно що діють в Україні з середньою ставкою податку, що застосовується в країнах які нами аналізуються (див. рис. 2), можна сказати що вони знаходяться практично на одному рівні. Але тут необхідно згадати про те, що окрім Нової Зеландії, яка зовсім не використовує податки на майно, всі інші країни більш розширено оподатковують майно та його відповідний приріст.

Так, наприклад, Японія оподатковує на щорічній основі основні засоби підприємств, що на нашу думку було б перспективним напрямом для запровадження в Україні, оскільки питання оподаткування майна фізичних осіб є доволі політизованим.

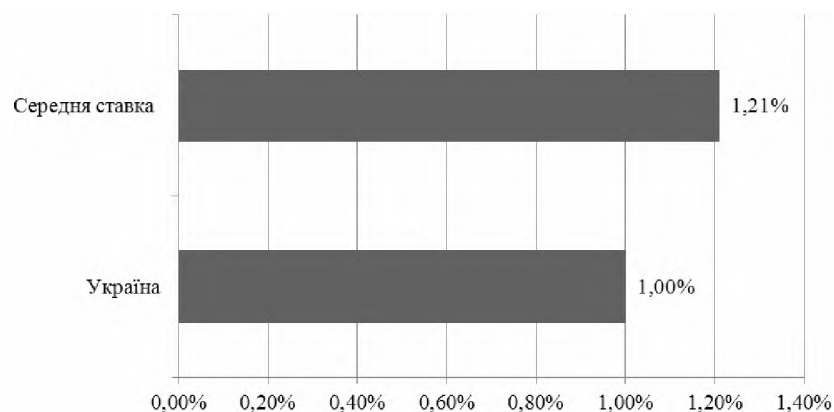

Рисунок 2 - Порівняння ставки податку в Україні та в середньому по проаналізованих нами країнах [3, 8]

Світовий досвід оподаткування майна показує, що існують два принципово різні підходи до такого оподаткування, це оподаткування власне майна та його приросту відповідно до оціночної вартості або ж оподаткування користування майном.

На нашу думку в Україні доцільно було б впровадити саме систему оподаткування користування майном за аналогією з Канадою та Південною Африкою, оскільки таке оподаткування має значно менші спотворюючі ефекти, а також передбачає оподаткування лише майна, що використовується в економічній діяльності.

Це у випадку України є вкрай важливим, оскільки переважна більшість населення та підприємств нашої країни володіє майном яке ними не використовується в економічній діяльності, і в разі активного впровадження податків на майно таке майно буде або просто розпродане за безцінь за умови наявності покупців або ж призведе до зниження рівня доходів та відповідно рівня життя населення України.

Загалом запровадження більш розширеного оподаткування майна та його приросту є перспективним напрямом. Але приймаючи до уваги певні особливості української економіки, особливо враховуючи процес набуття прав власності на майно у вигляді приватизації, ми вважаємо що у питанні оподаткування майна в Україні слід провести розподіл такого майна на “нове” та “старе” майно.

Також, на нашу думку, “старе” майно слід оподатковувати на єдино-разовій основі і більше його не оподатковувати.

В свою чергу “нове” майно ми пропонуємо оподатковувати за наступною схемою:

1. В разі використання такого майна в економічній діяльності, ми пропонуємо розглядати таке майно як капітал, а доходи від такого використання як відповідний приріст такого майна, і відповідно оподатковувати таке майно за загальною схемою оподаткування капіталу;

2. В разі не використання такого майна в економічній діяльності, ми пропонуємо розглядати таке майно як багатство з відповідним оподаткуванням такого майна податками на багатство.

Також слід зазначити, що світовий досвід показує, що стягувати податки на майно та його приріст ефективніше на місцевому рівні відповідно до місця розташування такого майна. По-перше це дозволяє ефективніше адмініструвати податок, а по-друге це ускладнює ухилення від сплати податків на майно, особливо податків на новостворене майно. Тому ми пропонуємо розглянути можливість використання податків на майно та його приріст в структурі місцевих податків.

Податки на передачу майна. Формально в Україні не застосовуються податки на передачу майна, але по суті така передача оподатковується за рахунок державних зборів, а також обов’язкових внесків до пенсійної системи, що стягуються при передачі нерухомості та машин.

Державні збори стягуються при передачі нерухомості за ставкою у розмірі 1% і 5% при передачі машин. Обов’язкові внески до пенсійної системи відповідно складають 1% у випадку земельних ділянок та будівель та 3% у випадку автомобілів.

В міжнародній практиці податки на передачу майна застосовуються за двома схемами, одна з них в принципі схожа на ту, що нині використовується в Україні, а інша полягає у використанні так званих реєстраційних зборів, що стягуються при реєстрації відповідної передачі майна.

Слід зазначити, що країни які використовуються податки на передачу майна оподатковують таку передачу за прогресивними ставками, максимальні з яких є більшими ніж ті, які використовуються в Україні, що в свою чергу говорить про те, що в Україні є можливість певного підвищення таких ставок.

Проте, на нашу думку, більш ефективним підходом є використання

реєстраційних зборів в порівнянні з податками на передачу майна, тому ми пропонуємо розглянути введення реєстраційних зборів на передачу майна в податкову систему України.

Говорячи про податки на майно, що стягуються з фізичних осіб в Україні слід згадати про наступні.

Податки на реальне майно. Згідно українського податкового законодавства доходи отримані при продажу будинку, квартири (чи її частини), кімнати чи дачі (включаючи земельну ділянку) не оподатковуються якщо такий продаж відбувається лише раз на рік та за умови що власник відповідного майна володів правами на таке майно не менше ніж 3 роки перед продажем такого майна.

Тут слід також зазначити що умова про термін володіння правами на майно не застосовується у випадку майна що було отримано у вигляді спадщини. За умови якщо платник податку здійснює більш ніж один продаж майна за рік, доходи отримані ним з усіх наступних продажів оподатковуються за ставкою 5%.

Додатково в Україні починаючи з 1 січня 2013 року фізичні особи, включаючи нерезидентів, сплачують податки з жилої нерухомості. Так само як і у випадку з юридичними особами, такий податок буде стягуватись у вигляді ставки еквівалентній одній мінімальній заробітній платі станом на 1 січня відповідного звітного року в залежності від розміру такого майна.

Податок на землю сплачується фізичними особами які володіють чи користуються земельними ділянками, за ставками що визначаються в залежності від місця розміщення відповідних земельних ділянок та цільового призначення таких ділянок.

Таким чином заселена територія з чітко визначеною оціненою вартістю оподатковується за ставкою у розмірі 1% від такої вартості. В інших випадках ставка податку починається від 0,24 грн. за квадратний метр земельної ділянки в містах з населенням менше ніж 3000 жителів та збільшується до 3,36 грн. За квадратний метр у містах з понад 1 мільйоном жителів.

При розрахунку ставки податку для регіональних центрів використовуються зональні коефіцієнти від 1,2 до 3. Земельні ділянки сільськогосподарського призначення оподатковуються за ставками що варіюються в діапазоні між 0,03% та 0,1%, такі ставки також застосовуються до оціночної вартості таких ділянок.

Міжнародний досвід показує, що країни в основному у питанні використання податків на реальне майно мають ті самі підходи, які ними використовуються по відношенню до юридичних осіб. Це на нашу думку спрощує адміністрування податку та є більш справедливим. Тому, зважаючи на наявність різних підходів в Україні щодо сплати податків з реального майна у відношенні до юридичних та фізичних осіб, ми пропонуємо розробити єдиний підхід до такого оподаткування.

Податки на спадщину. Податок на спадщину використовується в Україні за різними ставками в залежності від ступеня споріднення. Спадщина у вигляді рухомого та нерухомого майна, цінних паперів, корпоративних прав і т.д. оподатковується за наступними ставками:

- 15% або 17% якщо спадкоємець не є родичем спадкодавця або він є нерезидентом;
- 5% якщо спадкоємець є резидентом але не є близьким родичем;
- 0% якщо спадкоємець є резидентом та є близьким родичем (наприклад, батьки, чоловік/жінка, батьки чоловіка/жінки або діти).

Світова практика свідчить про те, що існують дві групи країн, це ті які застосовують високі ставки податку на спадщину, які сягають 50%, а також ті які оподатковують спадщину помірно. В Україні, як видно з рисунку 3 нижче податки на

спадщину збираються за помірними ставками.

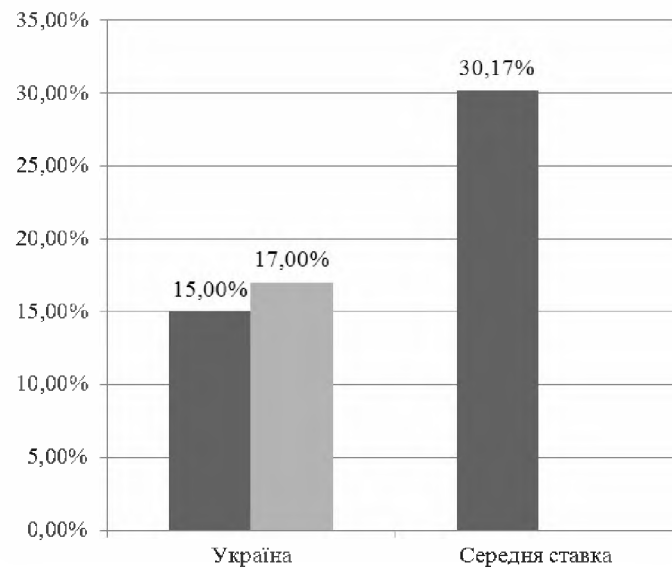

Рисунок 3 - Порівняння ставки податку що застосовується в Україні та в середньому по проаналізованих нами країнах

Говорячи про можливість удосконалення механізму оподаткування спадщини, як однієї із складових оподаткування майна та відповідно його приросту при отриманні спадщини спадкоємцем, можна згадати досвід Канади, що принципово відрізняється від інших країн, а також підхід Південної Африки.

Досвід Канади цікавий тим, що дана країна не використовує податки на спадщину в загальному розумінні. За аналогією з підходом цієї країни в Україні так само можна відійти від оподаткування спадщини і вважати все майно, що належало померлій особі, як умовно-продане в момент смерті такої особи. Відповідно вважатиметься що спадкоємець отримує дохід на суму такого умовно-проданого майна, а власне оподаткування такого доходу вже буде відбуватись на загальних підставах.

Використання такого підходу дозволить не стягувати податки на спадщину, що в свою чергу спростить податкову систему України, та дозволить застосовувати більш диференційований підхід до оподаткування майна отриманого у спадщину. Наприклад таке оподаткування можна буде диференціювати за розміром такого доходу, а не лише за ступенем споріднення, як це відбувається зараз.

Як у випадку при переході на вищезгадану систему, так і в рамках поточної системи оподаткування спадщини, доцільним буде використання досвіду Південної Африки. В цій країні при оподаткуванні спадщини використовується стандартне відрахування у розмірі приблизно 3,5 млн. грн., тобто в цій країні не оподатковується будь-яка спадщина менша цієї суми.

На нашу думку в Україні було б також доцільно використовувати такий інструмент, попередньо розрахувавши рівень можливого відрахування виходячи з економічної ситуації в Україні. Це в свою чергу могло б перетворити оподаткування спадщини в інструмент досягання соціальної справедливості в Україні, за допомогою звільнення від оподаткування спадщини бідних верств населення та збільшеного оподаткування заможних громадян.

Податки на чисте майно, за вирахуванням боргів. В Україні відсутня практика використання податків на чисте майно, так само їх не використовує жодна країна з тих, податкові системи яких ми аналізували в другому розділі. Тому, зважаючи на

вищенаведене, ми пропонуємо не змінювати українську політику щодо використання таких податків.

Всі вищенаведені ідеї, пропозиції та міркування стосуються змін поточної системи оподаткування майна та його приросту, що використовується в Україні. Якщо ж говорити про реальне запровадження податків на майно та його приріст та перетворення цього податку в один з основних та стабільних джерел фінансування як місцевих так і державного бюджету слід зупинитись на перевагах та недоліках такого оподаткування.

Серед основних переваг оподаткування майна є те, що таке оподаткування дійсно може стати надійним джерелом фінансування бюджетних витрат. Даний податок також можна використовувати по відношенню до майна нерезидентів. Цей податок можна використовувати для фінансування послуг пов'язаних з обслуговуванням майна та розвитку й оновлення інфраструктури. До переваг цього податку відноситься практично повна неможливість його уникнення та розбудова ефективної влади на місцях за рахунок більшої автономії фінансування власних видатків.

Головні недоліки введення реального податку на майно та його приріст в основному поділяються на наступні чотири групи:

1. Податок на майно та його приріст оподатковує нереалізований дохід з капіталу, тобто такий податок стягується незалежно від того чи використовувалось майно в економічній діяльності і стало джерелом прибутку;
2. Податок на майно та його приріст сплачується за звичай раз на рік та складає значну суму і в разі його використання буде сплачуватись переважною більшістю населення, що може викликати значне соціальне обурення;
3. Використання податку на майно та його приріст вимагатиме проведення щорічних переоцінок вартості майна, що також негативно сприйматиметься громадянами;
4. Завжди будуть виникати спори щодо адекватності проведеної оцінки вартості майна і відповідно розміру нарахованого податку.

Світова практика використання податку на майно та його приріст показує що це один з найгірших податків з точки зору платників податків, але один з найкращих з точки зору держави. Тому ефективність запровадження податків на майно та його приріст залежить від досягнення певного консенсусу між бажанням держави збирати додаткові податки та готовністю населення сплачувати такі податки.

З глобальної точки зору використання податків на майно реально може збільшити дохідну частину бюджету будь-якої країни, оскільки всі інші податки враховуючи міжнародну мобільність факторів виробництва та міжнародну податкову конкуренцію постійно або знижуються або ж залишаються на тому самому рівні, в той час як податки на майно реально можуть генерувати більше доходу.

За розрахунками вітчизняних та іноземних вчених теоретичний максимум податку на майно складає 12%, по суті це і є той збалансований рівень оподаткування цим податком. Як в Україні, так і в багатьох інших країнах є можливість збільшення дохідності бюджетів країн за рахунок податку на майно, оскільки в більшості країн податки на майно якщо і використовуються взагалі, то за значно меншими ставками.

Враховуючи той факт, що податок на майно дуже широко використовується країнами світу ми можемо говорити про те, що при наявності політичної волі до введення такого податку немає жодних технічних чи адміністративних перепон для такого виду оподаткування.

Податок на майно, як і будь-який інший податок, потребує політичної волі та суспільного сприйняття. На нашу думку саме наявність політичної волі є ключовим

моментом при використанні податку на майно та його приріст. Використання такого податку охопить майже все населення країни, його неможливо буде ввести приховано. Тому, якщо існують будь-які політичні вагання щодо введення податку на прибуток, в жодному разі таке введення не має стояти серед пріоритетів розвитку податкової системи України.

В разі наявності політичної волі до введення податку на майно та його приріст ми пропонуємо створити в структурі Міністерства доходів і зборів України відокремлений Департамент адміністрування податку на майно, а на кожному з місцевих рівнів влади створити відповідні структурні підрозділи для введення такого оподаткування.

В Департаменті адміністрування податку на майно на нашу думку мають бути наступні три підрозділи: оціночний підрозділ, підрозділ по роботі з крупними платниками податків, а також підрозділ по роботі з неплатниками податків на майно.

Головними задачами роботи такого департаменту мають бути наступні:

- Контроль за дотриманням податкового законодавства при нарахування та сплаті податку на майно на місцевих рівнях;
- Розробка критеріїв оцінки та моніторинг ефективності оподаткування податком на майно по кожному з місцевих рівнів, включаючи простеження ефективності до кожного податкового інспектора;
- Оцінка та перегляд оцінок вартості майна для розрахунку бази оподаткування на місцевих рівнях;
- Робота з крупними платниками податків та їх відповідне оподаткування на державному рівні;
- Робота з проблемними платниками податку, збір заборгованостей, штрафів, процентів, а також додаткових витрат щодо такої роботи використовуючи відповідний інструментарій.

Додатково задачі такого департаменту мають передбачити контроль за дотриманням принципів оподаткування та необхідність проведення відповідного навчання та сертифікації оцінювачів, податкових інспекторів та всіх інших осіб що будуть пов'язані з адміністрування податку на майно.

Відповідно до наведених вище задач оціночний підрозділ має відповідати за проведення оцінок майна, а також координувати навчання та сертифікацію відповідних спеціалістів. Підрозділ по роботі з крупними платниками податків буде займатись оподаткуванням найбільш платників податку. А підрозділ по роботі з неплатниками податків на майно в свою чергу візьме на себе всю роботу пов'язану зі збором прострочених податкових платежів, а також роботу по пов'язану із судовим оскарженням нарахування та сплати податків на майно.

Висновки та пропозиції. Серед основних пропозицій щодо удосконалення механізму оподаткування майна та його приросту, розроблених нами на основі аналізу проведеному вище, ми можемо виокремити наступні:

- у питанні оподаткування майна в Україні слід провести розподіл такого майна на “нове” та “старе” майно враховуючи процес набуття прав власності на майно у вигляді приватизації;
- стягувати податки на майно та його приріст на місцевому рівні відповідно до місця розташування такого майна;
- використовувати реєстраційні збори замість податків на передачу майна;
- розробити єдиний підхід до оподаткування майна фізичних та юридичних осіб;
- відійти від оподаткування спадщини і вважати все майно, що належало померлій особі, як умовно-продане в момент смерті такої особи з відповідних оподаткуванням доходу на суму такого умовно-проданого майна на загальних підставах.

Додатково слід зазначити, що запровадження податків на майно та його приріст в податковій системі України є перспективним напрямом, оскільки такі податки можуть стати одним з основних та стабільних джерел фінансування як місцевого так і державного бюджету, проте існує ряд переваг та недоліків такого виду оподаткування, які необхідно враховувати при його впровадженні.

Список літератури

1. Дубоносова А.С. Майно як об'єкт оподаткування / А.С. Дубоносова // Форум права. – 2008. – № 3. – С. 146-151.
2. Мельник О.Я. Особливості оподаткування майна у країнах Європейського Союзу: досвід для України / О.Я. Мельник // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2010. – № 6. – С. 99-102.
3. Податковий Кодекс України із змінами та доповненнями від 15.08.2012 р. Режим доступу – <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>. – Заголовок з екрану.
4. A Legislative Guide to Washington State Property Taxes // Senate Ways and Means Committee. – Washington, USA, 2011. – 26 p.
5. Carlson R. A Brief History of Property Tax / R. Carlson // IAAO Conference on Assessment Administration. – Boston, 2004. – 8 p.
6. Coate S. Property Taxation, Zoning, and Efficiency: A Dynamic Analysis / S. Coate // CIRPEE Workshop. – New York, USA, 2010. – 57 p.
7. Combs S. Property Tax Basics / S. Combs // Texas Comptroller of Public Accounts. – USA, 2012. – Publication No. 96-1425. – 36 p.
8. International Tax Highlights 2012 (Germany, Canada, Japan, Brazil, New Zealand, South Africa) // Deloitte Global Services Limited. – 2012.
9. OECD to Northern Europe: Raise Your Property Taxes! [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ibtimes.com/oecd-northern-europe-raise-your-property-taxes-412038> – Заголовок з екрану.
10. Plimer F., McCluskey W. The Basis and Administration of the Property Tax: What can be learned from International Practice? / F. Plimer, W. McCluskey // FIG Congress 2010. – Australia, 2010. – 13 p.
11. Tyler C. The Property Tax - Why It Persists [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ipspr.sc.edu/grs/SCCEP/Articles/Proptax.htm> – Заголовок з екрану.

P. Iamko

Ukrainian state university of finance and international trade, Kiev

Taxes on property and its gains: international practices and Ukrainian realities

The present article contains comparative analysis of international and Ukrainian approaches to taxation of property and its gains in terms of natural persons and legal entities with relevant recommendations and suggestions. In more details we have considered real property taxes, taxes on property transfer and taxes on net property, excluding debts.

The main recommendations and suggestions, developed on the basis of performed analysis, are as follows: to divide property into two categories of “new” and “old” property considering acquisition of property rights in the form of privatization; to levy taxes on property and its gains at the local level taking into account location of such property; to use registration fees instead of taxes on property transfer; to develop unified approach as for taxation of property of natural persons and legal entities; to change approach as for taxation of inheritance and to consider property owned by the deceased person as conditionally sold at the moment of death with relevant taxation of income for amount of such conditionally sold property on the general basis.

Additionally, we reviewed advantages and disadvantages of property taxation and assessed prospects of implementation of real property taxes in Ukraine. Upon results of such review we concluded that implementation of taxation of property and its gains in the taxation system of Ukraine is potentially productive, since such taxation may become one of the main and stable source of financing of both local and national state budgets, however, there are certain advantages and disadvantages of such type of taxation.

One of the key advantages of property taxation is the fact, that such taxation can become a reliable source of budget expenditures financing. This tax can also be used for taxation of non-residents' property, as well as financing services related to property maintenance and development of infrastructure. Additionally, it is almost impossible to avoid and evade such taxes and they can contribute to development of effective local authorities through greater autonomy in financing of their expenditures.

The main disadvantages of implementation of real taxation of property and its gains are as follows:

taxation of property and its gains taxes unrealized income from capital, i.e. such tax is levied regardless of whether the property was used in the economic activity and has become a source of income; taxes on property and its gains are usually paid once per year and may reach significant amount, thus, if they shall be implemented they will be paid by the overwhelming majority of the population and may lead to significant social disturbances; use of taxes on property and its gains will require execution of annual revaluation of property, which shall be also negatively perceived by citizens, since there will be always disputes regarding adequacy of the revaluation and therefore the amount of accrued tax.

property taxes, tax mechanism, taxation of capital

Одержано 17.02.13

УДК 656.338.12

В.В. Аулін, проф., канд. фіз.-мат. наук, О.М. Замота, здобувач

Кіровоградський національний технічний університет

Залежність рентабельності вантажних перевезень від системи технічного обслуговування і ремонту автомобілів

В статті розглянуто залежність показників собівартості вантажних перевезень від системи технічного обслуговування і ремонту автомобілів. З точки зору собівартості вантажних перевезень є необхідність впровадження більш прогресивних систем технічного обслуговування і ремонту замість існуючої планово-попереджувальної. Сучасні дослідники надають перевагу адаптивній системі технічного обслуговування і ремонту. Планово-попереджувальна система ТО і Р не забезпечує зменшення витрат на підтримання техніки тому, що не враховує дійсний стан машини і динаміку його зміни. Крім цього потребують уточнення та удосконалення існуючі методи розрахунку витрат на ТО і Р.

система технічного обслуговування і ремонту, планово-попереджувальна система, адаптивна система, технічний стан, собівартість перевезень

В.В. Аулин, О.Н. Замота

Кировоградский национальный технический университет

Зависимость рентабельности грузовых перевозок от системы технического обслуживания и ремонта автомобилей

В статье рассмотрена зависимость показателей себестоимости грузовых перевозок от системы технического обслуживания и ремонта автомобилей. С точки зрения себестоимости грузовых перевозок есть необходимость внедрения более прогрессивных систем технического обслуживания и ремонта вместе существующей планово-предупредительной. Современные исследователи отдают предпочтение адаптивной системе технического обслуживания и ремонта. Планово-предупредительная система ТО и Р не обеспечивает уменьшение затрат на поддержание техники потому, что не учитывает действительное состояние машины и динамику его изменения. Кроме этого требуют уточнения и усовершенствования существующие методы расчета затрат на ТО и Р.

система технического обслуживания и ремонта, планово-предупредительная система, адаптивная система, техническое состояние, себестоимость перевозок

Постановка проблеми. Економічне обґрунтування технічного обслуговування і ремонту (ТО і Р) машин при планово-попереджувальній системі (ППС) базується на періодичності виконання робіт через певний пробіг автомобіля, напрацювання його